

man altsaa skulde kunne paavise, at Varer, der komme fra Udlandet, Fjerkræ og Mælk og den Slags Levnedsmidler, ikke medføre Smitte. Det er jo et meget vigtigt Forhold, som det ærede Medlem der har rørt ved, og et Forhold, som kan have stor Betydning for Samfundet i det hele, men jeg tror rigtignok heller ikke, at det kan sættes i Forbindelse med denne Lov. Det er en Opgave, som vil blive meget vanskelig at løse; jeg ved i Øjeblikket ikke, hvorledes man skulde løse denne Opgave, hvis man saaledes foreskrev, at alle Varer, som indføres hertil fra Udlandet, skulde underkastes en saadan Undersøgelse; og vilde man kun foretage Strejfundersøgelser, er det et Spørgsmaal, hvad man egentlig vilde opnaa derved. Det er jo Undersøgelser, som ere vanskelige at foretage, og som ganske sikkert ikke kunne foretages af det Laboratorium, der ellers foretager de Undersøgelser, der ere foreskrevne her i Lovforslaget. Jeg skal derfor anbefale, at man bliver staaende ved Lovforslaget med det Indhold, som det nu har. Loven har virket meget heldig i saa Henseende, navnlig i de 3 sidste Aar, og der er altsaa Grund til at blive derved.

Der blev rejst et Spørgsmaal af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch), nemlig om Tiden ikke var kommen til at slaa den i Loven foreskrevne Ordning fast for Fremtiden, altsaa komme bort fra den i Lovens § 7 indeholdte Bestemmelse om, at Loven kun gælder for 3 Aar. Jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det i og for sig er en Uting, at en Straffebestemmelse af det Indhold, som Straffebestemmelsen i det foreliggende Lovforslags § 6 har, har en rent foreløbig Karakter, hvilket den ganske vist faar, naar den kun faar Gyldighed for 3 Aar ad Gangen. Imidlertid er det jo en given Ting, at naar man er kommen ind paa denne Vej, vil man ogsaa fortsætte derpaa, og naar Loven er bunden til 3 Aar ad Gangen, er det ikke, fordi man efter de 3 Aars Forløb vil gaa bort fra Straffebestemmelsen, men fordi man vil have en Lejlighed til at kunne revidere Loven. Jeg vilde finde det heldigt, om man i Stedet for den i Forslaget nu optagne Bestemmelse, som binder Gyldigheden af Loven til 3 Aar, vilde indføre en Bestemmelse om, at Loven skulde revideres efter 3 Aars Forløb. Derved vilde vi opnaa omtrent det samme, men vi vilde komme Forstaaelsen, den Mening, der ligger i Bestemmelsen i § 7, nærmere, nemlig dette, at Loven virkelig er tilsigtet at skulle ved-

vare ubegrænset, men at man kun vil give en Lejlighed til at revidere den. Saafremt Forslaget ikke maatte gaa til Udvalg, vil jeg være villig til til 2den Behandling at stille et Ændringsforslag i den Retning, som jeg her har omtalt, saafremt det maatte kunne vinde Tilslutning i det høje Ting.

Jensen-Stengaarden: Overfor de Betragtninger, som fremkom fra den højtærede Minister maa jeg give et Tilsvær. Den ærede Minister troede, det vilde være vanskeligt at faa Fabrikanterne til at opgive det Procentindhold, der fandtes i visse Varer, og at kontrollere det. Det tror jeg ikke, vi have jo alt et Præcedens derfor, nemlig med Margarinen, og Bestemmelsen derom tror jeg er ganske udmærket. Naar Margarinen ikke indeholder, hvad Etiketten siger, straffes Fabrikanten, og det samme kunde være Tilfældet med andre Varer og navnlig med den Vare, jeg nævnte, som jo er en meget stor Brugsartikkel. — Det glæder mig, at den ærede Minister ikke afviste min Henstilling med Hensyn til Flaskerne, men blot mente, at dette Spørgsmaal ikke hørte hjemme paa denne Lov. Den tidligere Justitsminister havde dog en anden Opfattelse, men det kan godt være, det hører bedre hjemme under Meterloven. Naar disse Bestemmelser kunde komme op der og kunde blive noget mere fyldige, saa at man ligesom i Tyskland kunde faa Udskænkningsglas, der vare stemplede, tror jeg, det vilde være heldigt. Ud fra det Synspunkt kan jeg altsaa tiltræde det foreliggende Lovforslag og anbefale det til videre Fremme.

la Cour: Den højtærede Minister sagde, at vi skulde ikke gaa for rask frem. Jeg mener nu, at da Loven har været prøvet en Del Aar, er det ikke at gaa for rask frem, fordi man ønsker noget mere knyttet til Loven, end der hidtil har staaet i den. Jeg kan ikke indse andet, end at den bakteriologiske Undersøgelse er lige saa nødvendig for det store Publikum, der nyder Levnedsmidlerne, som den kemiske Analyse er det. Vi faa Næringsmidler, let fordærlige Næringsmidler, sendte baade fra Rusland og Sverige, hvert Øjeblik blive de falbudte og konkurrere med vore danske Levnedsmidler, som ere under Kontrol. Det veterinære Sundhedspolitiet fører jo Tilsyn med de paagældende Dyr omkring her i Landet, og desuagtet skulle Næringsmidlerne stemples. Det er ganske ejendommeligt, at Landmændene maa se